

אמר רב יהודה אמר שמואל:

והוא שעומד בצד שדהו!
ותקני ליה שדהו? דאמר ר' יוסי בר' חנינא דחצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו?
הני מילי בחצר המשתמרת אבל חצר שאינה משתמרת אי עומד בצד שדהו אין אי לא לא!
ומנא תימרא דחצר שאינה משתמרת אי עומד בצד שדהו אין אי לא לא דתניא:

הח אמינא	היה עומד בעיר ואומר יודע אני שעומד שיש לי בשדה פועלים שכחוהו	פועלים שכחוהו בשדה
	לא יהא שכחה	הוא זוכר בעיר ואח"כ שכח
	יכול לא יהא שכחה?	ודאי הוי שכחה!
	ת"ל "ושכחת עומר בשדה": בשדה ושכחת	כשהוא בשדה יש הלכות שכחה
	ולא בעיר!	בעיר אין הלכות שכחה!
?	הא גופא קשיא?!	
אלא לאו!	היה עומד בעיר ואומר יודע אני שעומד שיש לי בשדה פועלים שכחוהו	פועלים שכחוהו בשדה
	לא יהא שכחה	הוא זוכר בעיר ואח"כ שכח
	יכול לא יהא שכחה?	ודאי הוי שכחה! אף שהוא שכח אחר הפועלים
	ת"ל "ושכחת עומר בשדה": בשדה ושכחת	כשאתה בשדה צריך אתה לשכוח לפני הפועלים
	ולא בעיר!	כשאתה בעיר הוי שכחה אפי' אחר הפועלים
!	למה? שכשהוא בשדה והפועלים שכחו, כיון שהוא זוכר הרי הוא עומד בצד שדהו וזוכה בה. משא"כ כשהוא בעיר, שאינו בצד שדהו אינו יכול לזכות בשדה שאינה משתמרת!	
ממאי?	היה עומד בעיר ואומר יודע אני שעומד שיש לי בשדה פועלים שכחוהו	פועלים שכחוהו בשדה
	לא יהא שכחה	הוא זוכר בעיר ואח"כ שכח
	יכול יהא שכחה? (כך גורסים לפי פירוש זה – רש"י)	אינו שכחה מגזירת הכתוב!
	ת"ל "ושכחת עומר בשדה": בשדה ושכחת	כשהוא בשדה יש הלכות שכחה
	ולא בעיר!	בעיר אין הלכות שכחה!
?	אם כן אין ראיה שצריך לעמוד בצד שדהו שאינה משתמרת?	
מעמיד הראיה	• אי אפשר לומר שיש גזירת הכתוב למעט שכחת עיר דהרי כתיב "לא תשוב"! • מיבעי ליה ללאו, אם כן אפשר לומר שיש גזירת הכתוב למעט שכחת העיר? • אם כן נימא קרא לא תקחנו, מאי לא תשוב? לרבות שכחת העיר! • ואכתי מיבעי ליה לכדתנן: שלפניו אין שכחה, שלאחריו יש שכחה, ושכחת העיר כן נתמעט? • אמר קרא "יהיה" לרבות שכחת העיר! וטעם המשנה הוא משום שצריך לעמוד בצד שדהו!	